

اعتصابات و تجمعات اعتراضی صدها کارگر صنایع فلزی، آونگان اراک و راندگان شرکت واحد، نوید بخش گسترش مبارزات کارگری

هر روز که می‌گذرد زندگی بر کارگران سخت تر می‌شود. گرانی بیداد می‌کند. تورم، افسار گسیخته به پیش می‌تازد. عرصه بر کارگران آنچنان تنگ شده است که هم اینک برای بقای خود مبارزه کنند. نجات از این وضعیت اسفبار جز با گسترش اعتراض و مبارزه ممکن نیست.

از همین روزت که در روزهای اخیر اعتراضات کارگری در کارخانه ها و دیگر موسسات تولیدی و خدماتی، وسعت بیشتری گرفته است. بر اساس اخبار منتشره، ۶۰۰ کارگر صنایع فلزی شماره ۱ و ۲ از صبح روز یکشنبه ۱۳ اسفند، دست از کار کشیده و با تجمع در محوطه کارخانه، خواهان پرداخت دستمزد های معوقه خود شده اند. پس از اینکه مدیریت دولتی کارخانه در جمع کارگران اعلام کرد، که ما شب عید فقط می‌توانیم ۴ درصد باقی مانده دستمزد آذر ماه شما را پرداخت کنیم، کارگران هر دو کارخانه صنایع فلزی، تجمع اعتراضی خود را به محوطه بیرونی کارخانه مشرف به خیابان صنایع فلزی کشانند و با آتش زدن لاستیک در وسط خیابان به اعتراض خود ادامه دادند. با تشديد اقدامات اعتراضی کارگران، بلاfacسله نیروهای امنیتی و انتظامی در محل حاضر شدند. با حضور نیروهای امنیتی و پس از کشمکشی دو ساعته، کارگران به اعتراض خیابانی خود پایان دادند و اقدام به تشکیل مجمع عمومی کردند. کارگران اعتراضی به طور یکپارچه تصمیم گرفته اند، طی روزهای آتی با تجمع در مقابل استانداری تهران و یا یک نهاد دولتی دیگر اعتراضات شان را ادامه دهن.

ششصد کارگر صنایع فلزی در حال حاضر علاوه بر آنکه ۴۰ درصد دستمزد آذر ماه خود را دریافت نکرده اند، حقوق ماه های دی، بهمن، اسفند و عیادی و پاداش خود را نیز طبلکارند و مدیریت دولتی کارخانه به استثنای پرداخت ۴۰ درصد باقی مانده دستمزد آذر ماه، حاضر به پرداخت ریالی از مابقی دستمزد معوقه آنان نیست.

در کنار اعتراض کارگران صنایع فلزی شماره ۱ و ۲، حدود ۱۵۰ راننده شرکت واحد در مقابل محل جلسه شورای عالی کار، تجمع اعتراضی برپاکرند و خواستار بازگشت به کار همکاران اخراج شده، تعیین حداقل دستمزد بر مبنای خواست کارگران و نمایندگان واقعی آنان و اجرای طرح طبقه بنده مشاغل، در شرکت واحد شدند.

اعتراض بیش از ۱۰۰ کارگر شرکت خدماتی اداره کل راه و شهرسازی کهگیلویه و بویر احمد در مقابل دفتر معاونت پشتیبانی اداره کل راه و شهرسازی استان، تجمع ۱۰۰ نفر از کارگران شرکت آونگان اراک مقابل کارخانه در اعتراض به پلمپ این واحد تولیدی، نمونه هایی از اعتراضات و اعتراضات کارگری طی روزهای گذشته هستند.

شرایط اسفباری که کارگران ایران در آن بسر می‌برند، هر روز در حال وخیم تر شدن است. افزایش تورم و روند صعودی قیمت کالاهای مایحتاج ضروری کارگران و زحمتکشان، به روز و ساعت رسیده است. در حالی که کارخانه داران، روحانیت انگل و کلیه صاحبان سرمایه و ثروت، هر روز پرورانتر می‌شوند، کارگران که خود تولیدکنندگان اصلی کالا و سرمایه جامعه هستند، روز به روز فقیر و فقیرتر می‌شوند. در چنین وضعیتی که حداقل دستمزد ماهیانه کارگران، در مقایسه با خط فقر یک میلیون و هشتاد هزار تومانی، حتاً کافف خورد و خوارک یک خانواده کارگری پنج نفره را نمی‌دهد، پرداخت به موقع همین دستمزد بخور و نمیر نیز، از آنان دریغ شده است. در وضعیت موجود که معاش و به طریق اولی ادامه حیات کارگران با خطر جدی مواجه است، برای کارگران راهی جز تشید اعتراض و اعتراض برای دریافت به موقع دستمزد و افزایش حداقل دستمزدی که متناسب با میزان تورم موجود در جامعه و هم طراز با سطح معیشت یک خانواده پنج نفره کارگری باشد، باقی نمانده است.

اعتراضات و اعتراضات روزهای اخیر، اگر چه هنوز کوچک، محدود و پراکنده هستند، اما، نوید بخش گسترش مبارزات کارگران در عرصه های وسیعتر هستند.

سازمان فدائیان (اقلیت) ضمن حمایت از اعتراضات و اعتراضات کارگران ایران، خواستار تحقق فوری تمامی خواستهای آنها از جمله افزایش دستمزدها و پرداخت تمامی دستمزدهای عقب افتاده است.

سازمان فدائیان (اقلیت) کارگران ایران را به همبستگی هر چه بیشتر و تشید مبارزه برای سرنگونی رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی و پرپایی حکومت شورایی و سوسياليسیم که یگانه مسیر واقعی رهایی طبقاتی است، فرا می‌خواند.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی – برقرار باد حکومت شورایی

نابود باد نظام سرمایه‌داری

زنده باد آزادی – زنده باد سوسياليسیم

سازمان فدائیان (اقلیت)

۱۴ اسفند ۱۳۹۱

کار – نان – آزادی – حکومت شورایی